

Prometheus

Et månedligt nyhedsbrev fra Schiller Institutet

årgang 18 nr. 5

maj 2006

POLITISK OPBRUD

Da præsident George W. Bush ikke kunne få FN's velsignelse til et militært angreb på Irak, samlede han sig et politisk figenblad, han kaldte »De villiges Koalition«. Storbritanniens premierminister Tony Blair, Italiens ministerpræsident Silvio Berlusconi, Danmarks statsminister Anders Fogh Rasmussen og en lille håndfuld andre stats- og regeringsledere sluttede tæt omkring den amerikanske regering i håb om at skygge for det faktum, at der var tale om en, efter folkeretten, helt ulovlig angrebskrig. Nu visner figenbladet. Flere lande har for længst forladt koalitionen, Berlusconi har meget mod egen vilje måttet videregive regeringsmagten, og Tony Blair hænger i historiens tyndeste politisk tråd efter et rystende nederlag ved de britiske lokalvalg. Men Anders Fogh står stadig fast, både herhjemme og i Irak. Som han ser det, har den politiske situation i Kongeriget aldrig været mere stabil. Men fødevarekontrollen har vist heller ikke haft ressourcer til at kontrollere kvaliteten af regeringens parlamentariske grundlag.

Hele den vestlige verden er i hastigt politisk opbrud. Skandaler og gigantiske spændinger mellem befolkningerne og de herskende politiske klasser varsler store omvæltninger. I Frankrig har hele den politiske elite diskvalificeret sig selv, og Den femte Republik står for fald. Italien har nok fået ny regering, men absolut ingen politisk afklaring. I Tyskland har koalitionsregeringen midlertidigt skabt politisk ro, men ingen af landets overvældende økonomiske problemer er blevet løst. Og i USA vælter Bush-regeringen fra den ene skandale til den næste politiske fiasko. Et afgørende politisk opgør om det forfalskede grundlag for krigen mod Irak rykker stadig nærmere. Rejser den særlige anklager Patrick Fitzgerald sigtelser imod fhv. viceskabschef Karl Rove og vicepræsident Dick Cheney, kan præsident Bush' regering gå totalt i opløsning, og så er der midtvejsvalg til Kongressen i november.

Men det er i opbrudstider som disse, at fremtidens politiske visioner skal plantes. Den fhv. demokratiske præsidentkandidat Lyndon LaRouche har udarbejdet et detaljeret handlingsprogram til en fuldstændig omstrukturering af den kriseramte amerikanske automobilektor. Samme program kan også anvendes til at genoplive den hendøende værktøjsmaskinesektor i Tyskland. Derfor har han mobiliseret sin nye ungdomsbbevægelse LYM til at bringe programmet ind i den politiske debat i både Berlin og Washington. Ydermere, er en opdateret udgave af Schiller Institutets forslag til et gigantisk infrastrukturprogram for hele Det eurasiske Kontinent under forberedelse. Det vil indeholde konkrete forslag til infrastrukturprojekter i alle lande på kontinentet – også Danmark. Så hæng på, det er her fremtiden kommer fra.

STILHED FØR STORMEN

På en internettransmitteret konference i **Washington** den **27. april** advarede den fhv. demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche** om, at de seneste måneders dramatiske prisstigninger på alle de vigtigste råstoffer, heriblandt olie, er et alvorligt forvarsel om, at det internationale finans- og betalingssystem meget snart kan blive ramt af samme eksplosionsagtige hyperinflation, som knuste tilværelsen for borgerne i **Weimar-Tyskland** i **efteråret 1923**. Allerede den **20. april** havde LaRouche konkretiseret sine advarsler i en kort meddelelse til medlemmerne af **Den amerikanske Kongres** og illustreret dem med kurver over prisudviklingen i **1923** og de seneste måneders eksponentielle prisstigninger på råstofmarkedet (se nedenstående illustrationer).

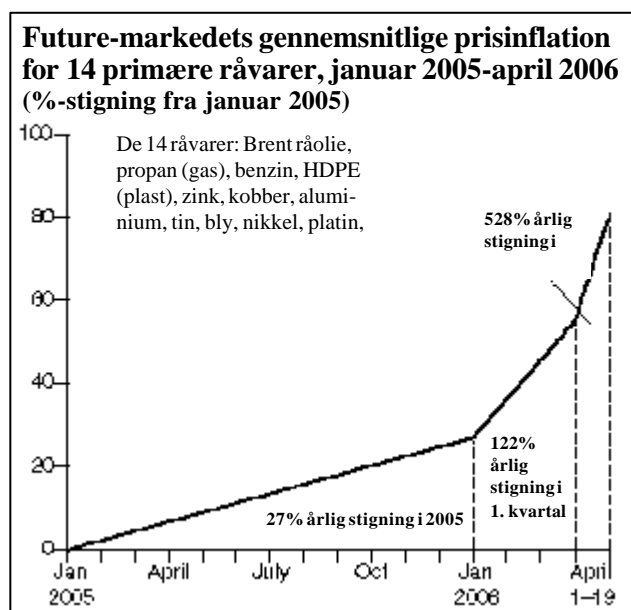
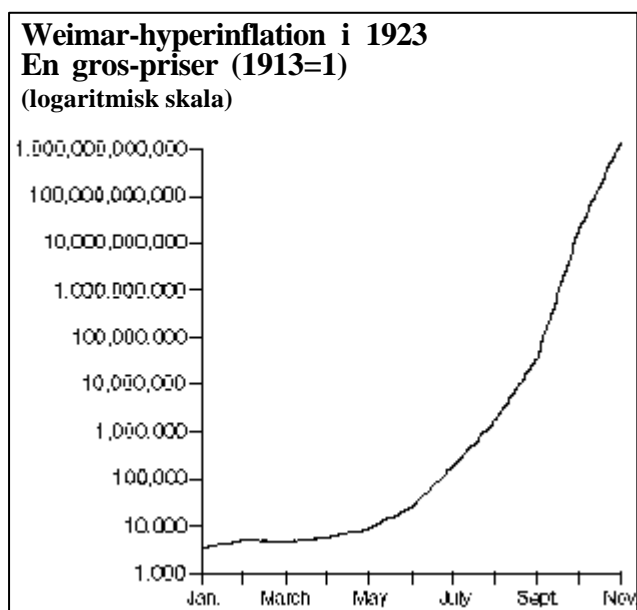
Både i sit indlæg og under den efterfølgende diskussion, der indeholdt adskillige spørgsmål fra politiske rådgivere og stabsmedarbejdere fra Kongressen, gik LaRouche skarpt i rette med de amerikanske politikeres håndtering af den økonomiske krise. Skræmt af de potentielle politiske konsekvenser af de eksploderende benzinpriser i det bilglade **USA** ved kongresvalgene til november, har **Det amerikanske Senat** indledt en undersøgelse af olieselskabernes gigantindtjening. Men selv om olieselskaberne åbenlyst henter helt ublu fortjenester hjem i ly af frygten for en krig mod **Iran**, skyder politikerne i den gale retning, advarede LaRouche. Prisstigningerne på olie har sammen med prisstigningerne på alle de andre vigtige råstoffer nemlig deres rod et helt andet sted. Nærmere bestemt den måde, hvorpå den daværende direktør for **Den amerikanske Føderalbank, Alan Greenspan**, håndterede børskrakket på **Wall Street** i **oktober 1987**. Ved at oversvømme finansmarkedet med bundter af realkreditobligationer fra de offentlige kreditforeninger, »**Fannie Mae**« og »**Freddie Mac**«, forhindrede **Greenspan** etsammenbrud af den amerikanske banksektor. Men han lagde samtidig grunden til den boligboble, der **19 år** senere har nået astronomiske proportioner. Ydermere, blev **Greenspan**s »succes«, altså en hurtig redning af finanssystemet gennem massiv krediteksponering, nærmest vanedannende. Ved alle de efterfølgende finanskriser, eksempelvis **Mexico 1994**, **Japan 1995**, **Asien 1997** og **Rusland 1998**, blev de internationale banker og aktiemarkeder reddet gennem kreditlempelser

og en massiv kapitaleksponering, som efterfølgende blev pumpet op i grotesk overstørrelse ved hjælp af derivat-spekulation (derivater er investeringskontrakter, som f.eks. »futures« og »swaps« m.m., hvor man vædder om den fremtidige prisudvikling på alt fra aktier og obligationer til kaffe og grise -red.).

Sammenbruddet af IT-boblen på aktiemarkedet i **2000** sendte midlertidigt de store spekulationsfonde over i markedet for kreditderivater, og så kom der yderligere fart på realkredit- og boligboblen. Nu er turen så kommet til råvaremarkedet, der oplever helt abnorme prisstigninger, men her er der yderligere den krølle på halen, påpegede LaRouche, at en del af prisstigningerne skyldes, at »overleverne« eller »rovdvirene« i finansverdenen har udset sig netop de vigtigste råvarer som deres private økonomiske »landingsbane«, så de ikke mister hele formuen, når finansboblen brister om ikke så længe.

Den **29. april** deltog **LaRouche** i den årlige festmiddag for korrespondenterne i **Det hvide Hus**, hvor politikere, rådgivere, journalister, redaktører og **Hollywood**-stjerner trækker i pingvintøjet for at sidde til bords med præsidenten og for at se og blive set. Det var tredje år i træk, at LaRouche fremkaldte nervøse trækninger hos medlemmerne af det amerikanske politiske etablisement ved at møde personligt op. Og han kunne med selvsyn konstatere, at det politiske liv i Washington står lammet i noget, der kan minde om »stilheden før stormen«. Mens festmiddagen i **2004** sydede af politiske diskussioner og udvekslinger, så faldt aktivitetsniveauet en smule i **2005** for helt at gå i stå i **2006**. **George W. Bush** og hans regering er begravet i endeløse skandaler og politiske fiaskoer, med **Irak-krigen** som den allerstørste, hvor adskillige generaler og højtstående officerer offentligt har undsagt forsvarsminister **Donald Rumsfeld** og den øvrige regering. Samtidig er politikerne i Kongressen paralyserede af skræk over en økonomisk krise, der er i færd med at lægge hele valgdistrikter øde ude i **USA's** industriområder. Alle forbereder sig hektisk til midtvejsvalget i **november**, men ingen har overblik og politisk fokus, fortalte LaRouche.

Det eneste opløftende moment ved middagen i Washington var komikeren **Stephen Colberts** festtale. Med bidende ironi udstillede han nådesløst præsident **Bush's** manglende intel-

lektuelle formåen og endeløse politiske uduelighed. For et kort øjeblik blev den beskyttende kappe, som fhv. viceskabschef **Karl Rove** og vicepræsident **Dick Cheney** møjsommeligt har lagt omkring den psykisk svage George Bush, gennembrudt, og han sad som forstenet og lyttede til den isnende afklædning. LaRouche beskrev Colberts optræden som helt på højde med historiens største politiske satirikere, eksempelvis **Boccaccio**, **Rabelais**, **Cervantes** og **Swift**. Og præsident Bush blev faktisk så rystet, at flere jagttagere i Washington frygter, at det vil påvirke hans dømmekraft og beslutnings-evne i meget lang tid. Den **6. maj** blev chefen for den amerikanske efterretningstjeneste **CIA**, **Porter Goss**, så pludseligt fyret uden nogen egentlig begrundelse fra **Det hvide Hus**, og Goss kaldte selv afskedigelsen for et »mysterium«.

Krisen i den amerikanske industrisektor er langt værre, end vi overhovedet har fantasi til at forestille os herhjemme i **Danmark**. Millioner af amerikanere har sammen med deres job mistet både sygeforsikring og pensionsordninger. De er blevet tvunget over i lavt betalte jobs i servicesektoren, og overalt i de gamle industriområder i **Midtvesten** er levestandarden faldet markant de seneste tyve år. Alt imens aktiemarked, boligmarked og den øvrige amerikanske økonomi er stormet frem – i hvert fald på papiret. Men nu banker virkeligheden for alvor på døren. Den kriseramte automobilsektor står overfor nye runder af massefyringer og fabrikslukninger, der kan slukke de sidste lys i industriområderne. Midt i et valgår er de amerikanske politikere dybt rystede og aner ikke deres levende råd.

Den **2. maj** udsendte Lyndon LaRouche et detaljeret politisk handlingsprogram med titlen: »*Tiløkonomer, lovgivere og fagforeningsrepræsentanter – hasteindgreb her og nu!*«. Med udgangspunkt i en radikal omlægning af produktionsapparatet i den amerikanske automobilsektor, så den kan medvirke til udviklingen af superhurtige magnetsvævetog og nye brintbaserede biltyper, foreslår LaRouche en målrettet genopbygning af hele den amerikanske produktionssektor. Samtidig skal alle de store infrastrukturprojekter, herunder ferskvandsledninger fra **Alaska** til det midtvestlige USA og landsdækkende vandtransportsystemer, som har ligget i ingeniørernes skuffer i årtier, igangsættes og finansieres gennem samme offentlige kreditinstitutioner, som præsident **Franklin D. Roosevelt** benyttede til sit genopbygningsprogram, »**New Deal**«, i **30'erne**. USA vil om få år stå med en så alvorlig mangel på ferskvand, at grundvandsreservoirerne snarest muligt må genopbygges og suppleres med kernekraftbaserede afsaltningsanlæg. Det har man vidst i årevis. Endelig skal hele det amerikanske skole- og uddannelsessystem tilføres massive ressourcer, så den amerikanske forsknings- og udviklingssektor atter kan genvinde sin gamle position som verdens førende.

I en telefonkonference på tværs af **Atlantehavet** den **5. maj** mobiliserede LaRouche aktivisterne i sin internationale ungdomsbewægelse, **LaRouche Youth Movement**, **LYM**, til at bringe hasteprogrammet ind i den politiske debat i både **Washington** og **Berlin**. De seneste krisemeldinger fra **VW-koncernen** mere end antyder, at den tyske automobilindustri er på vej ned i samme dybe hul som den amerikanske.

LaRouches advarsler om en truende hyperinflation blev sammen med en udtalelse fra **Schiller Instituttets** formand i Danmark, **Tom Gillesberg**, sendt til alle medlemmer af **Folketinget**. Og Gillesberg stillede det helt nødvendige

spørgsmål: »*Hvem tager lederskab? Boblen brister... En ny mørk tidsalder eller en ny renaissance*«. Spørgsmålet var egentlig mere rettet til den nye generation af unge end til politikerne på **Christiansborg**. For sandheden er, at efterkrigsgenerationen, som blev domineret af »ånden fra 68«, politisk set har spillet fallit. En irrationel teknologiforskrækelse, blandt andet karakteriseret af en nærmest religiøs fobi overfor atomkraft, gør det meget svært, hvis ikke umuligt, for den herskende generation af politikere, at træffe de beslutninger, der skal redde Danmark sikkert på den anden side af et globalt finansielt systemsammenbrud. Derfor er Tom Gillesbergs kampagneskrift primært henvendt til vor tids generation af unge. De har, sammen med den internationale ungdomsbewægelse **LYM**, muligheden for at gennemtvunge den nødvendige politiske revolution (læs hele kampagneskriftet på www.schillerinstitut.dk).

Men politikerne på Christiansborg bør nok læse med alligevel. Under kommunalvalget i **november 2005** stillede Tom Gillesberg op som overborgmesterkandidat for partilisten **Schiller Instituttets Venner**. På valgplakaten, som blev hængt op overalt i det storkøbenhavnske område, stod der: »Når boblen brister... Nyt Bretton Woods« over et pænt billede af kandidat Gillesberg ved siden af en stor sæbeboble med indskriften: »Derivater, boligpriser, inflation«. Det fik dagbladet **BT** til at udnævne plakaten til valgets »mest kiksede«, for ifølge en »kommunikationsekspert«, **Niels Thomsen** fra reklamebureauet **Grey**, som **BT** havde allieret sig med, er der ingen der ved, hvad hverken »derivater« eller »**Bretton Woods**« er for noget.

Jamen, som Tom Gillesberg sagde til **BT**'s journalist **Morten Ravn** allerede i **november** sidste år, er det noget, man hellere må få lært i en pokkers fart. Og det blev i allerhøjeste grad bekræftet i en helsides artikel i dagbladet **Politiken** den **2. maj**. Under overskriften »Dannevirke er faldet« skrev journalisten og forfatteren **Bjarke Møller** bl.a.: »Den globale handel med sofistikerede finanspapirer – de såkaldte derivater – er eksploderet, men politikerne taler ikke om det, selv om spekulation i derivater i værste fald kan udløse nye finansielle krak«. Længere inde i artiklen, efter at have fortalt den triste historie om en tabsgivende derivatserie fra **Forstædernes Bank** kaldet »**Dannevirke**«, fortsatte Møller: »Aldrig nogensinde før har handlen med fordringer på fremtidens finansielle værdier været så stor – i forhold til det man i gamle dage kaldte realøkonomien. Måske er det i dag vigtigere at diskutere derivatregler end at føre valgkamp om job på danske slagterier?«

Bjarke Møller gennemgik alle de faretruende forhold omkring den gigantiske globale derivatspekulation, som vi har beskrevet her i **Prometheus** (og **Agro-Nyt**) adskillige gange. Der omsættes for **2.200 mia. dollars** hver eneste dag, og alene i **fjerdekvartal 2005** nåede handelen med derivater op på **344.000 mia. dollars**, tredive gange USA's bruttonationalprodukt. Han berettede også, at den amerikanske økonom **Ethan Kapstein** i et arbejdspapir til »centralbankernes centralbank«, **BIS** i **Basel, Schweiz**, tilbage i februar havde opfordret industrilandenes centralbanker og finanstillsyn til, sammen med ministre, embedsmænd og parlamentarikere, at afholde »krigsspil« eller øvelser, så alle lærer at håndtere en alvorlig finanskrise, udløst af derivater.

Også historien om Bretton Woods er det en god ide for **BT**'s journalister og »kommunikationsekspertes« at få gen-

opfrisket. Fra stadig flere kredse i finansverdenen vokser opfordringerne til politikerne om at få iværksat de struktur-reformer, som man lovede under finanskriserne i 1997-98, men som man diskret lagde til side, da krisen tilsyneladende drev over. Den 4. maj fornyede Schiller Instituttets stifter og internationale præsident Helga Zepp-LaRouche sin opfordring fra 1997 til alverdens regeringer og parlamentarikere, om at indkalde en regeringskonference med det formål at skabe et nyt internationalt finans- og betalingssystem, i lighed med det der blev skabt i Bretton Woods, USA, i 1944. Flere hundrede parlamentarikere har tidligere støttet Helga Zepp-LaRouches initiativ, og i 2002 vedtog deputeretkammeret i Italiens parlament en opfordring til regeringen om at tage skridt til at indkalde til en ny Bretton Woods-konference.

internationale banker, og Argentina er med forbavsende hast ved at kravle ud af det kuldsorte økonomiske hul, landet havnede i ved statsbankerotten i december 2003. Chiles nyvalgte præsident Michelle Bachelet har knyttet stærke politiske bånd til Kirchner, og for første gang siden gældskrisen i 1982 tegner der sig atter muligheden af et tæt politisk samarbejde over hele det sydamerikanske kontinent.

Både præsident Kirchner og præsident Bachelet har ved flere lejligheder fået overrakt Lyndon LaRouches politiske materiale af aktivister fra ungdomsbevægelsen LYM's latinamerikanske afdeling, og den 27. april havde LYM sørget for at LaRouches internettransmitterede konference i Washington blev vist i både Argentinas parlament og Mexicos kongres. Den 8. april søsatte Latinamerikas LYM sit nye spansk-sprogede politiske magasin Prometeo,

der kan hentes på nettet: www.wlym.com/~spanish/Prometeo.

ANTI-GLOBALISERING I SYDAMERIKA

Den 1. maj meddelte Bolivias præsident Evo Morales, at hele den bolivianske olie- og naturgasindustri ville blive nationaliseret. Meddelelsen sendte chokbølger gennem de store internationale olieselskaber, og de vestlige medier, med *The Financial Times* i London i spidsen, var hurtigt ude med trusler om totalt stop for udenlandske investeringer og advarsler om »alvorlige repressalier« fra Bolivias nabolande, der aftager store dele af landets naturgasproduktion. Men den 4. maj mødtes præsidenterne for Brasilien, Argentina, Venezuela og Bolivia i Puerto Iguaza, Argentina, og topmødet udsendte en varm støtte til Bolivias suveræne ret til kontrol over egne ressourcer. De internationale olieselskaber havde ellers håbet, at en antydning fra det brasilianske Petrobras om et stop for udbygningen af en fælles boliviansk-brasiliansk gasledning kunne blive gnisten til et sydamerikansk storpolitisk slagsmål, men det skød Brasiliens præsident Lula de Silva totalt til jorden. Han gav sin fulde støtte til præsident Morales' beslutning. I stedet enedes de fire præsidenter om at fremskynde planerne om et fælles sydamerikansk energinetværk, og at opstille mekanismerne for bilaterale prisaftaler udenom »verdensmarkedet«, som kontrolleres af de europæisk-amerikanske olieselskaber.

Bolivias nationalisering af olie- og naturgasproduktionen er blot det seneste i en række markante sydamerikanske modtræk til den ellers så ustoppelige »globalisering«. I februar 2004 nedskrev Argentinas præsident Nestor Kirchner de argentinske statsobligationer med hele 75%, og reducerede dermed landets gæld til de internationale banker til en størrelse bedre i overensstemmelse med landets reelle økonomiske formåen. Siden har han uden vaklen modstået alle angreb fra Den internationale Valutafond, IMF, og de

ATOMKRAFT: FREMTIDENS ENERGI

Den 5. maj fik fem forskerhold fra hver af Danmarks fem nye regioner 24 timer til at løse verdens fremtidige energi-problemer. Konkurrencen var en del af videnskabsministeriets »Forskningens Døgn«, der havde til formål at fremme de unges interesse for forskning og videnskab. Vinderen af konkurrencen blev forskerholdet fra region Midtjylland, der i sit forslag inkluderede atomkraft, som den væsentligste erstatning for kul og olie i fremtidens samfund.

En glimrende idé og en glimrende anledning for regeringen til at kaste et kritisk øje på DANIDA's særprægede forvaltning af de danske udviklings- og bistandsmidler. Sammen med Verdensnaturfondens danske afdeling, som ledes af Prins Henrik, er DANIDA gået sammen med stor-spekulanten George Soros for at finansiere to miljøorganisationer i Sydafrika, »The Legal Resources Centre« og »Earthlife Africa«, der spenderer en anselig del af deres økonomiske ressourcer på at sabotere et af de mest lovende atomkraftprojekter i verden i dag, den såkaldte Pebble Bed Modular Reactor, PBMR.

Reaktorkernen i en PBMR består af en hel masse små grafitkugler med hver sin lille urankerne, som sænkes direkte ned i kølevandet. Stiger temperaturen over et hvis punkt, falder kernereaktionen helt automatisk. Der kan ikke ske nogen nedsmeltning. Medens konventionelle kernekraftværker typisk er på 1000 megawatt eller derover, er PBMR-reaktoren helt nede på mellem 110 og 165 megawatt. Det gør den ideel til energiproduktion i Den tredje Verden og tyndere befolkede områder. PBMR-reaktoren er et projekt, Danmark bør støtte, ikke sabotere.

Prometheus udgives hver måned af Schiller Instituttet, Sankt Knuds Vej 11 kld., 1903 Frederiksberg, tlf: 35 43 00 33, Giro 564-8408, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk. Prometheus er en videreførelse af Agro-Nyt, som udkom fra marts 1989 til oktober 2004. Redaktion: Poul Rasmussen (ansvh.), Tom Gillesberg, Percy Rosell og Executive Intelligence Review News Service. Abonnement: 1 år: 2.000 kr. – 6 mdr.: 1.000 kr. – 3 mdr.: 600 kr. Eftertryk kun tilladt med kildeangivelse.

ISSN: 1604-2840 Eget tryk